

ப்ரத்யக்ஷ் லக்ஷ்ணம் பக்ஷிபாபம் முக்கியம். ஸாஸ்திரத்தில் சில வார்த்தைகள் சில இடங்களில் வறே மாதிரி சொல்வோம். ஞாய ஸாஸ்திரத்துக்கு விஷி விஷயமா இருக்கு. சின்ன தாத்திரிய வதேம் இருந்தால் கூட அது ஞாய ஸாஸ்திரம் தான். ஞாயம் தான் தாத்திரியம். உபனிஷத், வதோந்தம் எல்லாத்துக்கும் பொதுவான விஷயம்.

மதம் என்பது மனுஷ வ்யக்யானத்துக்கு க்ரந்தத்துக்கு தகுந்தாபல் மாறும். மதம் என்றாலே அவா அவா தாத்திரியத்துக்கு ஏற்றார் போல. ஏவந்து, க்ரயந்து, அத்யந்துனு ஞாய ஸாஸ்திரத்தில் உள்ளது.

ஸாமான்யம் சொல்றதுல தாத்திரிய வதோந்தம் சார்ந்ததாகவும் உள்ளது. மதம் சார்ந்த ஸம்ப்ரதாயம் சொல்லும் போது அதுவும் தாத்திரியம் தான். நீலகோகட: என்பது நீலகட: என்று மாறும்போது அது விஷ்வே தாத்திரியம் தான். விஷ்வே தாத்திரியம் எனும்போது வஷணவ தாத்திரியம் என்று சொல்லாம். ஆனால் நீலகோகட: என்பது பொதுவாக நீலகட: என்றாலும் விஷ்வே தாத்திரியம் தான். எப்படி சொன்னாலும் ஞாய ஸம்ப்ரதாயம் தான்.

“இந்த்ரியார்த்த ப்ரமானானாம் லக்ஷ்ணம் அவதாரயதே அததே” விவார்த்த லக்ஷ்ணம் பத்தி சொல்றா. ப்ரமான லக்ஷ்ணம் என்பத உபகரணம்

பன்றதுக்கு ப்ரதியுக்ஷம் சௌல்றோம். “விவர்த்தானாம்
ப்ரதியுஸ்வதோனாம் சதுர்த்தா விவர்த்தானாம் ப்ரமானானாம் லக்ஷணம்
உஸ்சதே”

“இந்த்ரியார்தஹேரி இந்த்ரியார்தனேரோ ஸந்நிதர்ஷனோ ஸம்யகோக
உத்பன்னம் அப்யுகதஷேம் ஸாந்தஹோதாதது வ்ருத்தம்”
இந்த்ரியார்த்தம் ஸந்நிதர்ஷம் என்றால் என்ன கண்ணுக்கு தரெரியிறது.
ஸந்நிதர்ஷம் சௌல்றப்ப ரூபம் தரெரியுறது, ஞாய பக்ஷம் பன்றது.
ஸம்யகோகோ உத்பன்னம் அப்யுகதஷேம் என்பது விஷஷேம்.
ஸாந்தஹோதது என்றால் அனுமானத்தினால் தரெரியுறது இல்லை,
அனுமானத்தில் உனர்ந்தாலும் அர்த்தம் தளெரிவாக தரெரிஞ்சுகிறது.
அப்யுகதஷேம் என்றால் ஸப்தத்தினால தான் கட்டேடும் உணரணும் இல்லை
அனுமானத்தினால தரெரிஞ்சுகிறது.

நல்ல அப்வியகதர்ஷத்த தரெரிஞ்சுக்க ப்ரத்வில எல்லா அம்சமும்
இருக்குணு சௌல்றா. க்ரந்த, ரூப, தர்ஷ, ஸப்தம் நாலு விதத்திலும்
ஞானம் உணர்றோம். “ஸப்தபஹோதாதது வ்ருஷ்டம் அபிவ்யவிஜ்யாதி”
அபிவ்யவிஜ்யாதி என்றால் வ்யவிஜ்யாரம் அற்றதுணு சௌல்றா.
வ்யவிஜ்யாரம் என்றால் இல்லாதத இருக்குறதா உணர்ரது.

விவஸாயாத்மகம் என்றால் நிஸ்யாத்மாணு அர்த்தம். விவஸாயாத்மகம் என்பது ப்ரமானம். “அப்யுவித்தஷேம்” என்றால் ஸாத்ருதாதிஷ்டம்னு ஸ்பஸ்டமாக சொல்லிருக்கு. “ப்ரமாதிஷ்டம், விவஸாயாத்மகம்” ப்ரமாதிஷ்டம் நிஸ்யாத்மா சொல்றா. “ஸம்ஸாதிஷ்டம், எது ஞானம் தது ப்ரத்யக்ஷம் ஸத: இந்த்ரியார்த்த ஸந்நிதர்ஷ ஸத்யவி ஸந்நிதர்ஷ விஷுகேம் ஸத்யகேம் ஞானம் இதி தது அப்விதஷேம் தது வ்யவசதோர்தம்”

“வ்யவிதிஷ்டதே ஸப்தனோ ஜாயதே வ்யவிதஸ்யம் இதி ஸாப்தபோதா நாமதயேம்” வ்யவிதிஷ்டம் ஸப்தத்தினால் தரெகின்றது என்று அர்த்தம். வ்யவிதிஷ்டதே என்றால் பசூறது என்று அர்த்தம். ஸாப்தபோதா நாமதயேம் என்றால் பயெர். வ்யவதஷேத்தினால் சொல்வதால் பயெர் தரெகின்றது.

“ப்ரம்மாத்மகம் ஞானம் வ்யவிஜாரி பவதி” ப்ரம்மாத்மம் வ்யவிஜாரி பவதினால் ஞானம். “அகஸ்மின் தத்வதி விவத்யாது யதா ரதஸ்ய ரஜதே ரூபனே க்ரஹனம்” அகஸ்மின் என்றால் அல்லது, ரஜதே ரூபனே க்ரஹனம் என்றால் ரஜதேம் அல்லாது ரஜிதமா தோன்றது. அது தான் ப்ரம்மாத் ஞானம் என்று சொல்வோம்.

“தததி இந்த்ரியார்த்த ஸந்நிதர்ஸோத்பன்னம் அபிவித்யஷேம் தர்ஸாத் தத்
வ்யவ்ச்யதார்த்தம் அப்வ்யபஜாரி அதாவி தானோவா புருஷோவா இதி
ஸம்ஸயாத்மன ஞான அதிவிதயாத்யே ஸாதிதி தது அவஷதே தத்
வ்யவ்ச்யதார்த்தம் விவஷாயாத்மகம்” ஸ்பஷ்டமா இல்லாத ஞானம் ப்ரம்மாத்
ஞானம் சொல்றோம் அதான் விவஷாயாத்மா. “விவஷாயாத்மகம் இதி
விஷுஷேனம் ஸம்ஸயத்து நிஷ்யாத்மஹோ நம்பவதி அனுமானஸ்தலு
ப்ரமநேத்ரிய ஸம்யோகா அபாவாது ஸாந்திபதோதோஸ்ய அப்யுக
அபாவாது” ஸாந்திபதோதத்தில் அப்யுக்தஷேம் இல்லை. அப்யுகதஷேம்
என்றால் ஸப்தம் இல்லாமலும் தரெஞ்சுகிறது. ப்ரத்யக்ஷம் என்ற
லக்ஷணம் அனுமானத்தில் இருந்து வநேற்றுமயைா இருக்காம்.

அனுமானத்தில் என்ன வநேற்றுமை இருக்காம் ப்ரத்யக்ஷம் என்பது.
“ஊமான காரணஸ்ய ஸாதூரஸ்ய ஸனே ப்ரமதே அபவாது” ஊமனோனத்த
ப்ரத்யக்ஷத்தில் சொல்லனும் என்றால் ஸாமாயனம் சொல்ல முடியுமா
என்றால் முடியாது.

“ப்ரமயோதஸ்ய அனுமானாது ப்ரத்யக்ஷ லக்ஷணம் ஊமானாது
அதிவ்யாததே அனுபவா அனுமானானயே அதிவ்யதி ப்ரத்யக்ஷ
லக்ஷணஸ்ய” அனுமானத்தில் அத்திவ்யத்ததே சொல்ல முடியாது.